

водночас, виступають регуляторами цієї діяльності. Кожному властивий світ «емоційний репертуар», натомість, базові емоції (за К. Ізардом, це страх, сором, презирство, відраза, гнів, страждання, провина, інтерес, радість і здивування) й утворюють складні емоційні стани та переживання. Вчені зауважують і на доцільності розрізняти ще й утворення фундаментальних емоцій. Так, якщо йдеться про емоційно-особистісні особливості психологічного здоров'я студентства, то йдеться, наприклад, про тривожність, депресію та ін. У цьому ракурсі цікавим, нам видаються, результати деяких емпіричних досліджень, респондентами яких (вибірку склали 928 студентів вищих шкіл США, Японії і Бельгії) були різні студенти за етнічним походженням, соціально-економічним статусом, статтю (Bolger, Ceulemans, Deleersnyder, Norasakkunkit, Mesquita, 2018). Метою психологічного дослідження було з'ясування наявності культурних відмінностей в емоційному досвіді особливості, яка переживає, зокрема, гнів та сором; статистично значущих відмінностей у набутих дослідниками даних не встановлено. Відтак, створюється можливість констатувати, що вибір студентом моделі переживання гніву та сорому не залежить від окреслених їх характеристик.

Як зазначалось, в сучасних умовах життєдіяльності студентства під тиском, зокрема, конфлікту медіумів, значним є тривоги і депресії, що, за нашими дослідженнями негативно корелює із рівнем їхніх навчальних досягнень. Перспективи подальшого наукового пошуку ми пов'язуємо із розробкою психологічного супроводу, спрямованого на стабілізуючий вплив на психологічний стан студентів, що є запорукою зміцнення їхнього здоров'я у психологічній сфері.

Література:

1. Данчева Т. Д. (2011). *Теоретичні засади створення концептуальної моделі життєстійкості особистості як основного показника психологічного здоров'я*. Актуальні проблеми психології: психологія особистості. Психологічна допомога особистості. К. Т. 11. Вип 4. Ч. 1. С. 225-230.
2. Голованова Т. М. (2016). *Психологічні особливості самореалізації особи юнацького віку у віртуальному просторі*. Проблеми особистості в сучасній науці: результати та перспективи дослідження: матер. XVIII Міжнар. конф. Київ. С. 45-48
3. Потятиник Б. (2004). *Медіа: ключі до розуміння*. Серія: Медіакритика. Львів: ПАІС. 312 с.
4. Симоненко С. М., Баранова А. П. (2019). *Проблема XXI століття: інтернет-залежність, причини її виникнення та вплив на розвиток особистості*. Актуальні проблеми практичної психології: зб. н. пр. Одеса. С. 100-104
5. Ямницький В. (2006). *Розвиток життєтворчої активності особистості: теорія та експеримент*: монографія. Одеса: СВД Черкасов М.П. 362 с.
6. Boiger M., Ceulemans E., De Leener J., Norasakkunkit V., Mesquita B. (2018). *Bevord essentialism: Cultural differences in emotions revisited*. Issue 8, December. P. 1142-1162.

ЄВРОПЕЙСЬКІ ОСВІТНІ СТРАТЕГІЇ В СУЧАСНУ ІНФОРМАЦІЙНУ ЕПОХУ

Ярослав Кічук

д.пед.н., професор

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Сьогодення характеризується інтенсивною трансформацією масовокомунікаційних процесів у всесвітніх інтернет-мережах. Це створює нові виміри соціуму, сукупність яких і

відтворює порівняно нове явище – «інформаційне суспільство». За своєю сутністю його найчастіше маркують поняттями «медіа», «медіум», «віртуальність», «інформаційно-комунікаційні технології». Щодо останнього, то фахівці (Биков В., Луначек В., Мельничук Т., Тверезовська Н.) виділяють у них певні види: комп'ютерні, мультимедійні (або технології мультимедіа), телекомунікаційні (або мережеві технології).

Можна погодитися з тими дослідниками (зокрема, Ніколаєску І.), які вважають доречним відносити комп'ютерні технології до «першої сходинки» щодо використання мультимедійних та телекомунікаційних технологій.

Науковці визначають домінуючу нині тенденцію цифрової трансформації суспільства. Ученими уже деталізовані основні освітні тренди в цьому відношенні. Ними називають, по-перше, освітні гібридні навички, що передбачають вибудовування процесу навчання за модульним принципом, а відтак – набуття їм ознак персоналізованого; по-друге, багатоспрямованість освіти, котра актуалізує онлайн-інтерактивне навчання, що наближує здатність особистості набуті навички відразу ж застосовувати до реального світу (в реальному житті); по-третє, до освітніх трендів інформаційно-цифрової трансформації віднесено й навички, які є базовими щодо здатності особистості працювати в команді, а також бути мобільними у прийнятті рішень, виявляючи при цьому критичне мислення [1, с. 28].

Цей підхід був покладений в основу експерименту, що триває з 2017 року та набув всеукраїнського рівня, а також і специфічної назви «Технології навчання учнів початкової школи «Розумники». Цікавим є те, що найсуттєвішим у ньому вважається створення педагогічно вмотивованого цифрового освітнього середовища.

У вищезокресленій площині актуалізується, з одного боку, проблема підвищення інформаційно-комп'ютерної компетентності, насамперед, освітян, а, з іншого – створення єдиного інформаційного простору системи освіти в Україні, де розроблено чітке і науково виважене трактування не лише параметрів, а й структури [7].

Мають рацію ті науковці, які стверджують про доречність осмислення системи вітчизняної освіти – об'єкту інформатизації – не як самоціль, а задля максимального врахування стратегії інтеграції комп'ютерно-орієнтованих дидактичних засобів підготовки, зокрема, педагогічних кадрів для «Європи знань» [6]. При цьому повноцінно враховуючи ще й предметну специфіку певної освітньої галузі, навчальної дисципліни, навчального курсу. Ключового значення у суспільствознавстві має нормативний курс «Правознавство», де засвоєння змістових навчальних модулів сприяє становленню правової свідомості – компонента правової культури, зокрема, майбутніх педагогів, їхньої здатності компетентно застосовувати новітні інформаційні технології задля конструктивного розвитку правової настанови вихованців, складової правової свідомості та передумови правової поведінки особистості. Йдеться про опанування майбутніми фахівцями інноваційних методик викладання правознавства, котрі базуються на сучасних інформаційних технологіях [4]. З метою стимулювання як діяльності вчительства у вищезокресленій площині, так і діяльності закладів вищої освіти щодо підготовленості вчительських кадрів до реалізації власного соціально-професійного призначення в сучасному інформаційному суспільстві, інтерес дослідників сконденсовано на деталізації тих нових абрисів, які характеризують ініціативи європейських та міжнародних інституцій, організацій, професійних об'єднань педагогічної спільноти.

У цьому ракурсі в документації деяких міжнародних організацій (зокрема, «Вчителі для шкіл майбутнього», «Залучення, розвиток і збереження ефективних учителів») простежується акцентування на педагогічну творчість фахівців, вироблення вимог сучасних європейців до вчителя в інформаційну епоху [8, с. 44].

Отже, створюється можливість констатувати про розгортання стратегії, яка вимагає здатності педагогічної спільноти до створення інноваційного досвіду. Привертає увагу, наприклад, такий досвід кольорового вирішення навігації у Веб-дизайні [2]. Творчі практики пропонують упорядкування колірної гами, адже ж на більшість сайтів не можна зайти, не подивившись на інтро-сторінку (червоний – для помилок, зелений – для успішних операцій, жовтий – для попередження, синій – для інформаційних повідомлень).

Намагаючись осмислити певні європейські стратегії в сучасній освіті, варто розуміти наступне: «загальним знаменником» постають різноаспектні й різновекторні їхні он-лайн платформи; щодо меседжів, то ними виступають, наприклад, такі: «розглянемо і обговорюємо», «досліджуємо і обговорюємо», «порівняємо та обміняємося думками», «інформуємо як розпізнавати фейкову новину» тощо. На перший план у сучасному інформаційному суспільстві виходять здатності суб'єктів освітнього процесу до інтерактивного сприйняття медіа-контенту та його розробки.

Аналіз кращих європейських освітніх практик засвідчує про двояку сутність амбітної мети, зокрема, університетської освіти. По-перше, це якість освітніх послуг, яка нині дослідниками (Фініков Т., Терещук В.) трактується за низкою маркерів: якість як досконалість; якість як відповідність цілі (наприклад, створити інноваційний університет); якість як відповідність меті (наприклад, набуття лідерства в регіоні за певними параметрами освітньої діяльності); якість як покращення або вдосконалення (наприклад, наявність платформи дистанційного доступу до навчального контенту). По-друге, змістом та дизайном публічного електронного ресурсу.

Фахівці, які системно досліджують відповідні аспекти досвіду європейських університетів, зауважують на конструктивному потенціалі польської практики [5, с. 112-130]. Зокрема, йдеться про створення в Варшаві віртуальної платформи співпраці з роботодавцями, а також цілеспрямованої діяльності закладів вищої освіти в аспекті практико-орієнтовної допомоги фахівцям у побудові альтернативних траєкторій академічної кар'єри.

Вчені довели конструктивність і європейської стратегії освіти, котра враховує тенденцію до зростання конкуренції на ринку освітніх послуг, визнання пріоритетним (зокрема, для університетської соціальної інституції) параметром – «наукову продуктивність», яку репрезентує спільнота дослідників. Постає проблемним питання про суттєве підвищення уваги до матеріального стимулювання наукової творчості викладачів та їх академічних досліджень. За статистикою фахівців, річні витрати на одного науковця в країнах ЄС становить 5%; відносно вітчизняних реалій, то частка дослідників становить 0,39% зайнятого населення [3, с. 432]. За підрахунками дослідників європейських систем 10% найпродуктивніших науковців створюють 46% усієї наукової продукції [3, с. 261]. Тому актуалізується ідея комерціалізації результатів наукових досліджень університетської спільноти.

Отже, сучасне інформаційне суспільство розставляє нові акценти в освітній галузі. З огляду на євроінтеграційні процеси, що інтенсивно розвиваються у вітчизняній освіті, привертають увагу стратегії підвищення ролі педагогів у соціумі, значення інновацій, ваги наукової творчості суб'єктів освітнього процесу, зокрема, університетів. Тому запорукою реалізації європейських стратегій визнано осучаснення інформаційно-комунікаційного контексту освіти.

Література:

1. Биков В. (2019). *Цифрова трансформація суспільства і розвиток комп'ютерно-технологічної платформи освіти і науки України*. Педагогіка і психологія. №2. С. 15-29.

2. Бурим К., Чирчик С. (2019). *Кольорове вирішення навігації у Веб-дизайні*. Вища школа. №3. С. 81-87.
3. Квієк М. (2018). *Університет у добу перемін: інституції і академічні кадри в умовах зростаючої конкуренції*. К.: Таксом. 474 с.
4. Криштанович М. (2019). *Шляхи впровадження сучасних інформаційних методик викладання правознавства в закладах загальної середньої освіти*. Вища освіта України. №2. С. 63-67.
5. Фінікова Т., Терещука В. (2018). *Локальні системи управління якістю: світовий досвід та українські практики побудови*. К.: Таксон. 316 с.
6. Ніколаєску І. (2017). *Професійно-педагогічна самореалізація викладача системи післядипломної освіти в умовах інформаційно-комунікаційного простору*. Монографія. Черкаси: ЧОП Чабаненко Ю.А. 352 с.
7. Пилипчук А. (2009). *Єдиний інформаційний простір системи освіти України: структура і параметри*. Інформаційні технології і засоби навчання. №2 (10). URL: <http://www.ime.edu-ua.net/em.htm>
8. Постригач Н. (2011). *Розвиток європейської освітньої політики в підготовці педагогічних кадрів у контексті інтеграційних процесів*. Педагогіка і психологія. №4. С. 39-45.

НАЙВАЖЛИВІШІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ

Юрій Ковтуненко

к.е.н., доцент

Одеський національний політехнічний університет

Анастасія Гриценко

магістрантка

Одеський національний політехнічний університет

Швидке впровадження українського Інтернет-трейдингу і, як наслідок, спрощення процесу укладання угод з цінними паперами сприяли притоку в брокерські компанії клієнтів, які раніше не працювали на фондовому ринку. Для початківців інвесторів всі системи Інтернет-трейдингу виглядають однаково, в той час як закладені в кожену з них набори функцій і технологічні рішення можуть істотно різнитися. Щоб уникнути можливості вибору новачком фондового ринку системи, що не задовольняє основним вимогам, необхідно визначити коло питань, на яких інвестор повинен акцентувати свою увагу, перш ніж стати користувачем певної системи [1, с. 18-19].

Наскрізна обробка транзакцій. Одним з блоків системи Інтернет-трейдингу повинен бути розрахунковий вузол. Безпосередньо на біржі, де інвестор здійснює операції з цінними паперами, немає процедури перевірки стану рахунків кожного конкретного клієнта, трейдер компанії працює із загальним клієнтським розділом, тому на розрахунковий вузол системи покладається функція обліку лімітів та ризиків. Кожне подане доручення на проведення певної операції проходить перевірку розрахункового вузла на достатність грошових коштів або цінних паперів на клієнтському рахунку. Уже в момент подачі інвестором заявки система повинна оцінити можливий фінансовий результат майбутньої угоди, розрахувати всі види комісій, податки за обраним інвестором, типу оподаткування та сформувати віртуальний портфель клієнта. Якщо ліміти не перевищено, заявка через електронний шлюз надходить на